

- β) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι ο όρος «αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών» περιλαμβάνει και τα αλιευτικά σκάφη άλλου κράτους μέλους τα οποία φέρουν τη σημαία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας;
- γ) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι ως μέτρα που «να ανταποκρίνονται στους στόχους της οικείας νομοθεσίας της Ένωσης» νοούνται και τα ληφθέντα από το κράτος μέλος μέτρα που απλώς προωθούν τους μνημονευόμενους στην εν λόγω νομοθεσία στόχους;
- 2) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι απαγορεύει μέτρα ενός κράτους μέλους για ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του, τα οποία είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας ⁽³⁾;
- 3) Σε περίπτωση που το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα επιδέχονται εναλλακτικώς ή σωρευτικώς αρνητική απάντηση: Εμποδίζει η αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της διατήρησης των βιολογικών πόρων της θάλασσας στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής κατ' άρθρον 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη λήψη των προαναφερθέντων μέτρων εκ μέρους του κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ L 354, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ L 206, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ L 143, σ. 56.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 27 Δεκεμβρίου 2016 — Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV κατά Tetsuji Shimizu

(Υπόθεση C-684/16)

(2017/C 104/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενη, εκκαλούσα και ανααιρεσείουσα: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Ενάγων, εφεσίβλητος και ανααιρεσίβλητος: Tetsuji Shimizu

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (οδηγία 2003/88/ΕΚ) ⁽¹⁾ ή στο άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 7 του Bundesurlaubsgesetz (ομοσπονδιακού νόμου περί αδειών), η οποία προβλέπει ως προϋπόθεση για την άσκηση του δικαιώματος λήψεως της άδειας την υποβολή σχετικής αιτήσεως από τον εργαζόμενο, με δήλωση της προτιμησέως του όσον αφορά τον καθορισμό του χρόνου λήψεως της άδειας, διότι άλλως το δικαίωμα λήψεως άδειας αποσβέννεται κατά τη λήξη της περιόδου αναφοράς χωρίς καμία αναπλήρωση, και η οποία συνεπώς δεν υποχρεώνει τον εργοδότη να προβεί αυτοβούλως σε, δεσμευτικό για τον εργαζόμενο, μονομερή καθορισμό του χρόνου λήψεως της άδειας εντός της περιόδου αναφοράς;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ισχύουν τα ανωτέρω ακόμη και στην περίπτωση που η εργασιακή σχέση υφίστατο μεταξύ ιδιωτών;

(¹) ΕΕ L 299, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 2 Ιανουαρίου 2017 — Instituto Nacional de la Seguridad Social κατά Tesorería General de la Seguridad Social και Jesús Crespo Rey

(Υπόθεση C-2/17)

(2017/C 104/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: Tesorería General de la Seguridad Social, Jesús Crespo Rey

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείονται από τη «βάση εισφορών στην Ισπανία που είναι πλησιέστερη χρονικά», στην οποία παραπέμπει το παράρτημα XI, Ισπανία, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (¹), οι βάσεις εισφοράς που προκύπτουν από την εφαρμογή ισπανικής εσωτερικής νομοθεσίας κατά την οποία ο επαναπατρισθείς διακινούμενος εργαζόμενος, του οποίου οι τελευταίες πραγματικές εισφορές στην Ισπανία ήταν υψηλότερες από τις ελάχιστες βάσεις εισφοράς, δύναται μόνο να συνάψει σύμβαση για τη διατήρηση των εισφορών στο επίπεδο των ελαχίστων βάσεων, ενώ, εάν επρόκειτο για μη διακινούμενο εργαζόμενο, θα του είχε παρασχεθεί η δυνατότητα να συνάψει την εν λόγω σύμβαση για υψηλότερες βάσεις εισφοράς;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, και σύμφωνα με το παράρτημα XI, Ισπανία, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, αποτελεί κατάλληλο διορθωτικό μέτρο, προκειμένου να αποκατασταθεί η ζημία που προκλήθηκε στον διακινούμενο εργαζόμενο, το να ληφθούν υπόψη οι τελευταίες πραγματικές εισφορές στην Ισπανία, δεόντως επικαιροποιημένες, και να θεωρηθεί το χρονικό διάστημα καταβολής εισφορών βάσει της συμβάσεως διατηρήσεως εισφορών ως ουδέτερη περίοδος ή ως παρενέργεια;

(¹) ΕΕ 2004 L 166, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2017 — Maria Dicu κατά Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

(Υπόθεση C-12/17)

(2017/C 104/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Maria Dicu